

Waarom zou je geloven?

De Bijbelstudie van deze week gaat over de vraag: "Waarom zou je geloven?" Het is je ongetwijfeld wel eens gevraagd: je zult er vast ook wel eens mee geworsteld hebben. Soms zeggen we dat we niet direct iets van God merken: voor sommigen is dat een reden om aan te nemen dat God niet bestaat. Toch geloven er miljoenen mensen op de wereld in Hem. Hopelijk krijg je door middel van deze Bijbelstudie meer inzicht in de redenen waarom jij gelooft in God en wat God voor jou betekent.

Wat geen oog heeft gezien:

'Wat het oog niet heeft gezien en het oor niet heeft gehoord, wat in geen mensenhart is opgekomen, dat heeft God bestemd voor wie hem liefheeft.'
1 Korintiërs 2:9

God is niet zichtbaar of hoorbaar zoals wij elkaar zien en horen. Toch laat hij zich kennen en kun je hem ervaren.

- *Hoe heb jij God leren kennen? Merk jij iets van de aanwezigheid van God?*
- *Voor de mensen die (nog) niet in God geloven. Hoe kun je hem leren kennen? Wil je dit ook?*

De Bijbel over geloven

Aantrekkingskracht van God

Paulus is op rondreis door Griekenland. Hij bezoekt daar jonge christelijke gemeenten om ze te bemoedigen, te onderwijzen en -waar nodig- bij te sturen. Ondertussen neemt Paulus ook de tijd om met Joden en ongelovigen in gesprek te gaan. In Athene bijvoorbeeld, raakt hij in gesprek met een stel filosofen die benieuwd zijn naar 'die praatjesmaker' die zo gepassioneerd spreekt over een vreemde God. Een verslag van deze ontmoeting:

Handelingen 17:19-33.

Paulus richtte zich tot de leden van de Areopagus en zei: 'Atheners, ik heb gezien hoe buitengewoon godsdienstig u in ieder opzicht bent. Want toen ik in de stad rondliep en

alles wat u vereert nauwlettend in ogenschouw nam, ontdekte ik ook een altaar met het opschrift: "Aan de onbekende God". Wat u vereert zonder het te kennen, dat kom ik u verkondigen. De God die de wereld heeft gemaakt en alles wat er leeft, hij die over hemel en aarde heerst, woont niet in door mensenhanden gemaakte tempels. Hij laat zich ook niet bedienen door mensenhanden alsof er nog iets is dat hij nodig heeft, hij die zelf aan iedereen leven en adem en al het andere schenkt. Uit één mens heeft hij de hele mensheid gemaakt, die hij over de hele aarde heeft verspreid; voor elk volk heeft hij een tijdperk vastgesteld en hij heeft de grenzen van hun woongebied bepaald. Het was Gods bedoeling dat ze hem zouden zoeken en hem al tastend zouden kunnen vinden, aangezien hij van niemand van ons ver weg is. Want in hem leven wij, bewegen wij en zijn wij. Of, zoals ook enkele van uw eigen dichters hebben gezegd: "Uit hem komen ook wij voort." Maar als wij dan uit God voortkomen, mogen we niet denken dat het goddelijke gelijk is aan een beeld van goud of zilver of steen, het werk van een ambachtsman, door mensen bedacht. God slaat echter geen acht op de tijd waarin men hem niet kende, maar roept nu overal de mensen op om een nieuw leven te beginnen, want hij heeft bepaald dat er een dag komt waarop hij een rechtvaardig oordeel over de mensheid zal laten vellen door een man die hij voor dat doel heeft aangewezen. Het bewijs dat het om deze man gaat, heeft hij geleverd door hem uit de dood te doen opstaan.' Toen ze hoorden van een opstanding van de doden dreven sommigen daar de spot mee, terwijl anderen zeiden: 'Daarover moet u ons een andere keer nog maar eens vertellen.' Zo vertrok Paulus uit hun midden. Toch sloten enkelen zich bij hem aan en aanvaardden het geloof, onder wie ook een Areopagiet, Dionysius, een vrouw die Damaris heette en nog een aantal anderen.

Vragen:

- *Waar zijn de Atheners en filosofen naar op zoek, denk je?*
- *Waarom denk je dat ze verschillende goden eren?*
- *Wat leer jij uit deze ontmoeting tussen Paulus en 'zoekende mensen' over bijvoorbeeld je omgang met ongelovige vrienden? Of andersom als niet gelovige met gelovige vrienden?*

God, verrassend aanwezig

Het is laat op de avond. Voor Petrus een tijdstip om aan het werk te gaan. Gedreven door, wie zal het zeggen, zin in een goede maaltijd of door de noodzaak aan omzet. Hoe dan ook, hij inspecteert zijn vissersboot en is er klaar voor, tenminste...

Lees Johannes 21:3-7.

*Petrus zei: 'Ik ga vissen.' 'Wij gaan met je mee,' zeiden de anderen. Ze stapten in de boot, maar de hele nacht vingen ze niets. Toen het al ochtend werd, stond Jezus op de oever, al wisten de leerlingen niet dat het Jezus was. Hij riep: 'Hebben jullie soms iets te eten?' 'Nee,' antwoordden ze. 'Gooi het net aan stuurboord uit,' riep Jezus, 'dan lukt het wel.' **Ze wierpen het net uit en er zat zo veel vis in dat ze het niet omhoog konden trekken.** De leerling van wie Jezus hield zei tegen Petrus: 'Het is de Heer!' Zodra Simon Petrus dat hoorde, schortte hij zijn bovenkleed op – meer had hij niet aan – en sprong in het water.*

- *Wat is voor jou herkenbaar in dit verhaal? Kijk zowel naar de kant van Petrus en zijn vrienden, als de kant van Jezus.*
- *Wanneer voel jij je gefrustreerd omdat resultaat of vrucht uitblijft? Hoe ga je hiermee om? Leg je het bij God neer?*
- *Wat vind je van de impulsieve actie van Petrus om in het water te springen? Herkenbaar? Zou je dit ook doen? Of juist niet? Waarom wel of niet?*

Op een bordje in een katoenfabriek stond: 'Als de draden in de war raken, moet je de baas erbij roepen.' Op een dag gebeurde het dat bij een nieuwe medewerkster de boel in de knoop zat. Hoe meer ze probeerde het uit elkaar te halen, hoe erger het werd. Uiteindelijk haalde ze haar baas erbij. Die vroeg: 'Waarom heb je me niet eerder geroepen?'. Zij antwoordde: 'Ik heb gedaan wat ik kon'. 'Nee,' antwoordde hij: 'Het was het beste geweest als je mij erbij gehaald had'. Als we ergens meezitten, moet onze eerste reactie zijn: God om hulp vragen. Hij verlangt ernaar ons te helpen en helemaal bij ons leven betrokken te worden.